

5. Плоча за писаніе.

Отдавна са ревнѣло на Стоенча да са научи отъ какво е направена плочката, на която той пише въ училището. Стоенчо си разбиль плочката и си мыслѣлъ: Ей сега азъ сичко ще проумѣнъ. Но какво видѣлъ той? Само туй което щѣше да проумѣе, ако не бы си счупвалъ плочката, а бы я внимателно разгледалъ. Стоенчо видѣлъ, че плочката му била отъ ломаче камъкъ, вклещено въ дървено черчеве. Докаралоса на Стоенча да си покаже тщетата на учителя и да го помоли да му разесни, откѫдъ са зема камъкътъ за плочитѣ за писаніе? Отъ учительтъ Стоенчо са научилъ, че този камъкъ са зве аспидъ или шиферный камъкъ. Той са намѣрва въ земята, хората го къртиятъ на голѣмы ломацы и сете го изработватъ, или на плочи за писаніе, или на плочи за покривъ.

За покривъ става само най-стегнатыя и набитыя аспидъ, който не пропушта вода и не попива въ себеси влага, той не е гладъкъ и затуй неможе да са пише по него; а плочитѣ дѣто сѫ за писаніе, уравняютъ гы и гы оглаждатъ съ едръ пѣсъкъ тѣй сѫщо както съ мокрия пѣсъкъ истриватъ ножоветѣ до толкось щото и да лъшятъ. Черчевето на плочката обикновенно са прави отъ елово дърво.

Ето какво са научилъ Стоенчо отъ учителя и си помислилъ: защо ли си азъ напраздно разбихъ плочката?

Какво нѣщо е аспидъ? ще с ель? А букъ, кремъкъ, липа? Какво трѣба на столарътъ за да направи черчевето за плочката за писаніе освѣнъ дърво и клей?

КАМЪНЪЕ: лѣска, кремъкъ, рѣчникъ.